

skulde til at virke, har man sagt: Havde det blot ikke været saa stærkt pointeret, havde der blot ikke været alle de smaa Bestemmelser, thi de virke hemmende. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at det syntes ham at være for meget. Jeg maa nu ogsaa sige, at jeg ikke havde troet, at der skulde være saa mange Forsøgsanstalter, navnlig for en og samme Hestetype. Det, der forekommer mig at have den største Betydning, er at faa Hopperne parret med de Hingste, der passe bedst. Deri var det ærede Medlem for Roskilde (Rosleff) ogsaa enigt, men det forekommer mig, at hans Præmisses gik en Vej og hans Konklusion en anden. Hvad den egentlige Opdrætningsanstalt angaar med dens Kontrolforsøg over, hvilket Foder der er det tjenligste og det billigste, med dens strenge Gennemførelse af Vejning og Måalning af de unge Dyr, saa at der kan komme til at foreligge bestemte Resultater, der kunne komme den almindelige Opdrætter til gode, mener jeg, at man ikke behøver mere end en saadan Anstalt. Derimod er det naturligvis af den største Betydning, at den gennemføres paa et saa solidt Grundlag, at der virkelig paa den kan høstes bestemte Erfaringer, der kunne komme den almindelige Opdrætter til gode. Som et Sted egnet til denne Anstalt har jeg tidligere i 1887 og 1893 tilladt mig at pege paa Staldgaarden i Kolding, der jo ejes af Staten, og som skal være ganske godt indrettet fra den Tid, Lansenerne havde Garnison der. Disse Forsøg kunne altsaa installeres der uden synderlig Udgift. Det er mig meddelt der nede fra, at man ikke vil komme til at føle noget som helst Savn af det Græs og Foder, der skal bruges. Jeg nævner dette, fordi det er mig af overordentlig stor Betydning, om man kunde komme til at udføre saadanne Forsøg, hvorved den almindelige Opdrætter kunde høste Belæring. Jeg har allerede omtalt Udstationeringen af Hopperne, hvor de kunne komme til at gøre et Arbejde, og formentlig vilde mindre Jordbrugere — endog Husmændene — egne sig godt til at have en saadan Hoppe og sørge for dens Pleje og Pasning, saadan som Reglementet foreskriver. Man har jo i andre Forhold set, at disse Folk ikke er de daarligste til at passe deres Sager.

Jeg tror ogsaa, at disse Folk vilde kunne egne sig til en anden af de ny Sager her, den under Nr. 13, der omhandler Foranstaltninger til Fremme af Faareavlens osv. Jeg tror, at det er en Sag, som vi have skænket alt for lille Opmærksom-

hed her i Landet, skønt jeg villig skal indrømme, at det ikke har stor Betydning for en stor Del Egne — jeg tænker nærmest paa de federe Egne, som Sjælland, Fyn og enkelte Egne paa Østkysten af Jylland — men der findes derimod adskillige dertil vel egnede Pladserovre i Jylland, hvor man har det saakaldte Hedefaar. Dette er, som bekendt, meget nøjsomt, og man har en lille Smule Indtægt af dets Opdræt osv.; men jeg tror, at man kunde gøre ikke saa lidt til for at forbedre Racen og ogsaa forbedre dem med Hensyn til Opdræt og Pleje. Det viser sig ogsaa, at hvor Folk have begyndt derpaa og faaet det gennemført i nogen Maade, ere de særdeles godt tilfredse dermed, men de have ikke haft nogen særlig Støtte ud over, at de have faaet en lille Præmie ved Dyrskuerne, og de Præmier, som uddeles for Faar, ere sjælden store. Jeg tror, at dette her er en meget betimelig Foranstaltning, som jeg heller ikke kan andet end anbefale paa det bedste.

Naar jeg nu med et Par Ord vil omtale Tilskuddene til Landboforeningerne, saa er det jo omtalt af forskellige, og jeg kan sige, at i dette Stykke ser jeg paa Sagen som de fleste foregaaende Talere, at man jo maa sikre sig at have det saadan, at Landboforeningerne ikke skulle komme i Betyrk, som de mange Gange gøre nu, naar de optage mange andre Formaal ved Siden af Præmieringen. Nu er det selvfølgelig — og det vil jeg straks skynde mig at indskyde — at det ikke er Meningen med en Lov, som omhandler Husdyrbrug og Husdyravl, at komme ind paa andre Ting, men det har dog sin store Betydning for de Landboforeninger, som anvende ikke saa ganske faa af deres Midler til andre Formaalets Fremme, at de ikke ere aflagte med for karrig Understøttelse efter Bestemmelser her, og jeg tror ogsaa, at ærede Medlemmer, som have udtalt sig for denne Sammenslutning af de lokale Foreninger, hvor det er gørligt, hvorved de jo vinde 10 pCt. mere i Tilskud til deres Udstilling; deres Præmiering, ere enige med mig i, at den er overordentlig betydningsfuld. Den Frygt, der er udtalt fra enkelte Sider for, at man derved vilde komme til at skade de smaa Landboforeninger, kan jeg ikke anse for berettiget. I det hele taget gaar man ikke Selvstyretanken for nær, thi man overlader det til dem selv; kun for saa vidt de blive enige derom og finde det passende, kunne de afholde saadanne Skuer, og selvfølgelig vil det være mere belærende,